

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/6392 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 10 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 februari 2007 heeft de minister van Justitie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 oktober 2007, verzonden op 11 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

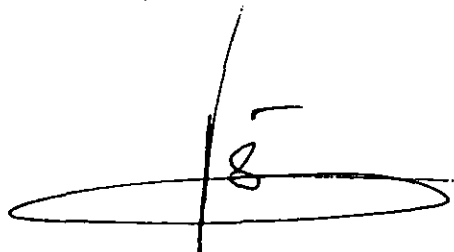
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

309-563.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 6392

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 10 oktober 2007

in de zaak van:

geboren op (), van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. U. Koopmans, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,

gemachtigde: drs. P.E.G. Heijdanus Meershoek, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 10 augustus 1999 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 22 november 2001 afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit op 30 november 2001 beroep ingesteld.
- 1.2 Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam van 3 maart 2005 (AWB 01/65127 en AWB 02/4291) is het beroep gegrond verklaard.
- 1.3 Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 7 februari 2007 wederom afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit op 9 februari 2007 beroep ingesteld.
- 1.4 Eiser is bij besluit van 7 februari 2007 ongewenst verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw).
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 26 september 2007. Partijen zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 07 / 6392

2

- 2.2 Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhof en onder c, Vw, kan een vreemdeling ongewenst worden verklaard in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland.
- 2.3 Eiser heeft om aanhouding van de behandeling van het beroep in de onderhavige asielprocedure verzocht om – samengevat – de volgende redenen. Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS), dient onderhavig beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard omdat er een besluit tot ongewenstverklaring van eiser voorligt. Door in te stemmen met het verzoek om aanhouding kan worden bewerkstelligd dat eerst de ongewenstverklaringsprocedure wordt afgewikkeld en vervolgens, indien nog noodzakelijk, het beroep in de asielprocedure.
- Ter zitting heeft eiser daar het volgende aan toegevoegd. Indien het beroep in de onderhavige procedure niet-ontvankelijk zou worden verklaard brengt dat als gevolg van de meeromvattende beschikking met zich mee dat eiser zijn opvang en toelage zal verliezen. Bovendien is dit in strijd met het fair-play-beginsel. Eiser zal niet meer bij zijn gezin kunnen zijn. Hij behoort niet te worden onthouden van de elementaire levensbehoeften. Voorts kan het asielberoep in geval van aanhouding gelijktijdig worden behandeld met het beroep in de procedure tot ongewenstverklaring.

- 2.4 Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat hij zich kan vinden in het verzoek tot aanhouding van onderhavig beroep en dat verweerder geen concreet belang heeft bij een niet-ontvankelijkverklaring van onderhavig beroep.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.5 Ingevolge artikel 67, derde lid, Vw kan in afwijking van artikel 8 Vw de ongewenst verklaarde vreemdeling geen rechtmatig verblijf hebben.
- 2.6 Volgens de jurisprudentie van de AbRS (zie onder meer de uitspraken van 13 december 2004, kenmerk 200408722/1, JV 2005/60 en van 6 juli 2006, kenmerk 200510434, LJN: AY 3849) is het gevolg van voormelde bepaling dat de betreffende vreemdeling geen rechtmatig verblijf kan hebben zolang de ongewenstverklaring voortduurt. Bij een beroep tegen een besluit over een aanvraag tot verlenging of verlenging van een verblijfsvergunning, dan wel een intrekking daarvan, heeft de vreemdeling, zolang deze ongewenst is verklaard, daarom geen belang, omdat dit beroep nooit tot rechtmatig verblijf kan leiden.
- 2.7 De rechtbank betreft bij het oordeel voorts dat de AbRS bij uitspraak van 19 juli 2007 (200702240/1, JV 2007/420) heeft overwogen: 'Dat de vreemdeling ongewenst is verklaard in verband met de tegenwerping aan hem van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag in het kader van de afwijzing van zijn asielaanvraag, doet daaraan niet af. Nu voortdurende van de ongewenstverklaring de verlenging van de gevraagde verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onmogelijk maakt, kan de vreemdeling de tegenwerping van voormelde verdragsbepaling aan de orde stellen in de door hem tegen de ongewenstverklaring aangespannen procedure. Dat het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag rechts onaanastbaar wordt indien beoordeling van het daartegen ingestelde beroep achterwege blijft, leidt evenmin tot het oordeel dat de vreemdeling belang heeft bij die beoordeling. Indien zijn ongewenstverklaring is komen te vervallen, kan de vreemdeling de staatssecretaris verzoeken de weigering van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te heroverwegen, dan wel een

zaaknummer: AWB 07 / 6392

3

nieuwe aanvraag om verlening van een zodanige vergunning indienen, waarbij het algemene rechtsbeginsel dat eenzelfde geschil niet ten tweedeen male aan de rechter kan worden voorgelegd niet aan toetsing van het daarop te nemen besluit in de weg staat'.

- 2.8 Gelet op het voorgaande zal de rechtbank het beroep niet-ontvankelijk verklaren. Het verzoek tot aanhouding zal worden afgewezen, omdat met dit verzoek niet het beoogde resultaat kan worden bereikt. Immers, ingevolge artikel 4, derde lid, Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva) bestaat er geen recht op opvang indien de asielzoeker ongewenst is verklaard. Daarmee vervalt ook zijn wekelijkse financiële toelage. Bovendien zal het onderhavige asielerop bij een gelijktijdige behandeling van het beroep in de procedure tot ongewenstverklaring, in lijn met voornoemde jurisprudentie van de AbRS, eveneens niet-ontvankelijk worden verklaard. Het verzoek tot aanhouding treft derhalve geen doel.
- 2.9 De rechtbank zal het beroep niet-ontvankelijk verklaren.
- 2.10 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

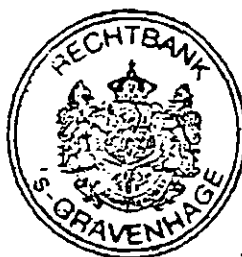
Deze uitspraak is gedaan door mr. J.I. de Vreese-Rood, rechter, en op 10 oktober 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker, griffier.

Afschrift verzonden op: 11-10-2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

ADVOCATEN

POSTBUS 5202 | 2000 GG HAARLEM

Aan de Afdeling Bestuursrechtpraak van
de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

per post en per telefax: 070 - 365 13 80

Ons kenmerk : 90.971/kd
IND nr : 9908-10-8093 / 070.202.2544
Betreft : dhr.

Haarlem, 15 oktober 2007

Namens mijn cliënt , wonende te (hierna te noemen: appellant), die mij bepaaldelijk daartoe heeft gevolmachtigd, stel ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, als op 10 oktober 2007 onder nummer AWB 07/6392 gewezen tussen appellant als eiser enerzijds en de Staatssecretaris van Justitie (hierna te noemen: verweerder) als verweerder anderzijds, waarbij het beroep van appellant tegen de beschikking van de Staatssecretaris van 7 februari 2007 niet-onvankelijk is verklaard. Een kopie van die uitspraak wordt hierbij overgelegd (prod. I).

Grief

Appellant voert tegen de uitspraak van de rechtbank de volgende grief aan.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als weergegeven in r.o. 2.6 tot en met r.o. 2.9 van de uitspraak.

Toelichting

I.

De rechtbank heeft geoordeeld dat appellant geen belang heeft bij het beroep in zijn asielprocedure, nu dit beroep wegens appellants ongewensverklaring nooit tot een rechtmatig verblijf kan leiden.

Mr F. Fonville
Mr drs A. Hal
Mr U. Koopmans

Kleine Houtstraat 134
2011 OS Haarlem
Telefoon 023 . 53 11 061
Fax 023 . 53 25 033

RAAD VAN STATE	
6307	INGEKOMEN
B	15 OKT 2007
ZAAKNR.	7241
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

De rechtbank heeft het beroep niet-ontvankelijk verklaard. Bij haar oordeel heeft de rechtbank zich laten leiden door de in r.o. 2.6 en r.o. 2.7 genoemde uitspraken van uw Afdeling.

II.

Art. 45 Vw brengt met zich mee dat de niet-ontvankelijkverklaring van het beroep van rechtswege het gevolg heeft dat de Rva-voorzieningen van appellant worden beëindigd. Appellant heeft derhalve geen middelen van bestaan meer en zal zich gedurende de verdere procedure in het kader van de ongewenstverklaring zonder middelen moeten zien te handhaven en verdedigen. Nu moet worden aangenomen dat die procedure nog geruime tijd in beslag zal nemen, staat vast dat dit voor appellant niet mogelijk zal blijken te zijn. Dit is in strijd met de beginselen van een fair process met equal arms, als neergelegd in art. 6 EVRM. Voorts worden appellants mogelijkheden om rechtsherstel te verkrijgen in de hierna bedoelde zin, volstrekt illusoir.

III.

Art. 13 EVRM brengt met zich mee dat individuen de mogelijkheid dienen te hebben om via een rechtsingang op nationaal niveau een aanspraak op een door het EVRM gewaarborgd recht of vrijheid te laten beslissen en eventueel rechtsherstel te verkrijgen.

Appellant stelt zich primair op het standpunt dat verweerder art. 1 F van het Vluchtelingenverdrag ten onrechte op hem van toepassing heeft geacht. Subsidiair, voor zover in rechte nog geoordeeld zou worden dat verweerder art. 1 F Vluchtelingenverdrag tegen heeft mogen werpen, stelt appellant zich op het standpunt, gelet ook op de omvang van verweerders tegenwerpingen in het besluit van 7 februari 2007, dat artikel 3 EVRM zich duurzaam verzet tegen zijn terugkeer naar Afghanistan.

De bestreden uitspraak brengt weliswaar met zich mee dat appellant zijn aanspraken in verband met art. 3 EVRM via een rechtsingang op nationaal niveau aan de orde kan stellen, te weten in het beroep tegen de beslissing op bezwaar in de ongewenstverklaringsprocedure, maar die rechtsingang kan niet leiden tot een mogelijk rechtsherstel, zoals art. 13 EVRM vereist, nu via die rechtsingang niet alsnog of opnieuw een verblijfsvergunning wordt verleend.

De bestreden uitspraak is tot stand gekomen in strijd met art. 13 EVRM.

CONCLUSIE

Gelet op vorenstaande verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem van 10 oktober 2007 te vernietigen en de zaak ter behandeling terug te verwijzen naar de rechtbank.

Met de meeste hoogachting verblijft,
uw dw.,

U. Koopmans,
advocaat/gemachtigde

Productie:

- uitspraak Rechtbank Haarlem d.d. 10-10-2007